

νά μωσ πεί τή σιέψη του άπάνω σ' κτά, όποια
κι άν είναι. Μόνο ένας γυμνασιάρχης τά κατάφερε
νά ξεθάσει πώσ στην Τουρκία (ζώνε τά 8)10 του
'Ελληνισμού κι άντί νά φλυαρεί για αείχιστην
δουλειάν των 'Οθωμάνων 'Ελλήνων, είχε χρίος νά
μιλήσει πιδ όυσιαστικά, πιδ θετικά, πιδ φρόνιμα και
πιδ έπίκαιρα. 'Ετρεπε νά ξέρι πώσ σήμερα άλλοι
είναι οι φυσικοί έχθροι μας κι όχι οι Τούρκοι. 'Ε
πρεπε νά εύνηθε νά προκόψει τó óθωμνικό σύνταγμα
'Επρεπε νά παρακαλίσει νά πάνε μπροστά στη
Νέα Τουρκία οι φιλελεύθερες ιδέες. 'Επρεπε νά δει-
ξει—'Ετσι θά μιλούσε ó όρθός λόγος—τις μεγάλες
όποχρέωσες τής φυλής σέ μιá έλεύτερη 'Οθωμανική
Πολιτεία. 'Επρεπε νά πεί πώσ ό 'Ελληνισμός μέ τó
έντικτο δημοκρατικό του πνεύμα όφείλει νά βάλει
τά δυνατό του νά δώσει τήν πιδ έλεύτερη μορφή
στό όθωμνικό πολιτεύμα και σέ μιá τέτοια Πο-
λιτεία νά φανερώσει όλη τή δύνημή του τήν ύλική
και τήν πνευματική. Καί τó σπουδαιότερο άπ' όλα
έπρεπε νά τούισει πώσ ή φυλή πρέπει νά έχει ένα
μεγάλο μέ και σοβαρό ίδανικό, νά πασκίσει δηλαδή
νά ξαναπαρουσιαστεί στόν κόσμο τó μεγάλο ιστο-
ρικό φαινόμενο και τó όθωμνικό κράτος σιγά-σιγά
νά πάρει τύπο ελληνικό.

'Ετσι θά μιλούσε στά 1909 ένας φρόνιμος, ένας
φωτισμένος, ένας μεγαλόστομος πανηγυριστής τής
Μεγάλης Μέρας.

Μά έννοια σας και δέν τήνέ γλύτωσε φτηνά ό
κ. γυμνασιάρχης μέ τήν άττικώτατη άερολογία του.
Είπαμε πώσ στην άρχή βουδαθηκε ή μεγάλη σάλα
για νάκούσει τó λόγο του. Δέν είχαν όμως περάσει
τρία λεπτά και στό μαθητικό άκροατήριο άρχισε
νάκούεται ψίθυρος, πού όσο πήγαινε μεγάλωνε και
στό τέλος κατόνησε κουβέτα και θόρυβος. Τού
κάκου ό κ. γυμνασιάρχης φώναζε στους μαθητές του
πώσ είναι τó άέαρ τής πατρίδος. Στη γλώσσα πού
μιλούσε δέν είταν τρόπος νά έπικουωνήσει μαζί τους
και νά τούς κάμει νά προσέξουν.

Σούσσε...Σούσσε... φωνάζουν οι καθηγητές,
οι δασκάλοι, οι δασκάλες, οι παιδονόμοι κ' οι έπι-
στάτες, χειρονομώντας άπελιστικά. 'Ο σάλαγος
κόπαζε για μιá στιγμή, μέ σέ λίγο ξανάρχισε μέ
τέτοιον όρμή, όστε ό γυμνασιάρχης, μαζεύοντας
τούς ώμους, ανάγκαστηκε νά σταματήσει. Πέρασε
λίγη ώρα κι άφού είδε κι άπόειδε πώσ τά παιδιά
δέν τόχαν σκοπό νά ήσυχάσουν, ξεκολλούθησε τó
λόγο, μέ ή θλίψη είταν χυμένη στό πρόσωπό του.
Τώρα πιά μόλις 100 τó πολύ άνθρωποι γύρω-γύρω
στό βήμα μπρούσαν νά τόν άκούσουν. Κι όμως
κάτι σά θαύμα έγινε δώ Μίσα στις άκχτανόντες
έλληνικούρες κάποια λόγια ξεχώρισαν, πού χτύπη-
σαν ίσια στην καρδιά.

«Πάλε μέ χρόνια μέ καιρούς πάλε δικά μα: θάνα!».

Χειμαρρος τά χειροκροτήματα. 'Επειτα πάλι ή
ίδια άδιαφορία κι άπροσεξία και μόνο όταν ό ρήτο-
ρας άπάγγειλε δυό-τρεις στίχους άπό κάποιο ποίημα
«μέ των στερωών μαρτύρων μας τó πονεμένο αίμα»
ξαναχειροκροτήθηκε άπό τά παιδιά.

'Ετσι ή Φύση κ' ή Ζωή έδωσε μιá φοβερή γρο-
θιά στό στενοκέφαλο δάσκαλο. Βεβαια πόνεσε, μέ
ζήτημα είναι άν τó σκολαστικό του μυαλό εξήγησε
σωστά ένα τόσο άπλό φαινόμενο. 'Ωστόσο είναι κα-
πως συμπαθησμένος, άφού μέ τόση μετριοφροσύνη τó
μολόγησε στό λόγο του πώσ σήμερα έχει καταστή-
σει είτοιμόροπον έρείπιον».

Χανιά, 5 τ' Απρίλη 1909.

ΚΡΗΤΙΚΟΣ

λαγχολική. (Δίχως άλλο, ή παραγνωρισμένη γυ-
ναίκα του Ούσσάρου τήν άπασχολούσε ακόμα). Ναι,
συγγενής του άντρός μου πού έρχεται κάποτε και
μέ συνοδεύει σέ θέλω νά βγω τή νύχτα περίπατο.
'Η μέρα πάει κ' έρχεται, μέ ή νύχτα είναι άβά-
σταχτη στη μοναξιά!

— Έχεις δικιο, Μαιρην μου είναι άβάσταχτη ή
νύχτα όταν είναι κανένας μονάχος!
('Ακολουθεί)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατά τήν 31 Μαρτίου 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Table with financial data for the National Bank of Greece. Columns include dates (31 Μαρτίου 1909 and 28 Φεβρουαρίου 1909), Dr. (Dr.), and Δραχ. (Drachmas). Rows list various financial items like 'Eισ μεταλλικόν', 'Eισ Τραπεζικά γραμμάτια', 'Εξωτερικοί λ/σμοί', etc.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Table with financial data for the National Bank of Greece. Columns include Dr. (Dr.), Δραχ. (Drachmas), and Διάφορα (Miscellaneous). Rows list financial items like 'Μετοχικόν κεφάλαιον', 'Αποθεματικόν κεφάλαιον τακτικόν και έκτακτον', 'Τραπεζικά Γραμμάτια', etc.

Εν Αθήναις τή 10' Απριλλίου 1909.
Ο Διευθυντής του Λογιστηρίου Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΗΣ

Ο ΤΙ ΒΛΕΠΕ

— Τα ατρίαντα χρόνια τής «Διάπλασης» γιορταστή-
κανε μέ μεγάλη πισμότητα στην «Περνασσό», μέ λό-
γους, μέ ποιήματα και μέ λογής μπιχλιμπίδια.
— Όλα τά κατορθώματά της, τά φημισμένα και περι-
τρανα, μέσ τά ειστόρησαν οι ρήτορες και μοναχά ένα, τó
πιδ σπουδαίο, παραλείψαν.
— Πώς δηλ. οι συντρομητές τους γίνονται οι τελειό-
τεροι φορολογούμενοι πολίτες όντας μεγάλωνουν και ξε-
φύγουν άπό τά νύχτα της, άφού άπό μικρούς μικρούς τούς
συνειθίζει και τής πλερώνουσε φόρο, μέ δραχμή ξεκο-

μένα, για ό,τι κάνουν και για ό,τι συλλογίζονται, —άκόμα
και σά φταρνίζονται.
— 'Ισως γι' αυτό ή Πολιτεία παρασημοφόρησε, και
πολύ δίκαια, τó Διευθυντή της. Διάπλασις πολιτών είναι
κι αυτή, μαθεί, τó νά συνειθίζονται οι μικροί στη φορο-
λογία.
— 'Υστερ' άπό τó «Ridi Pagliaccio» πού θα κρατήσει
τίσσερα φύλλα, θα δημοσιεύουμε στην έπιφυλλίδα μας τή
«Τζοκόνα» του Ντανούντσιο, μεταφρασμένη άπό τόν Πο-
ριώτη. Πέρσι δημοσιέψαμε μοναχά τήν τελευταία πράξη
της.